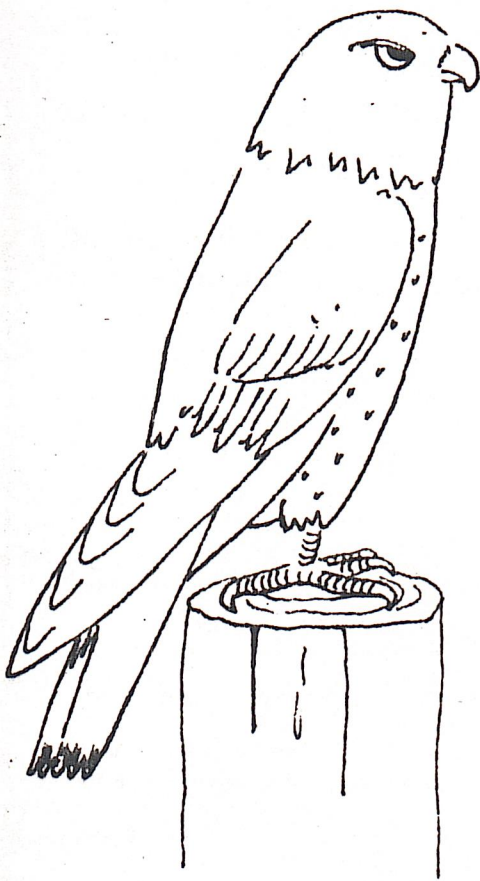
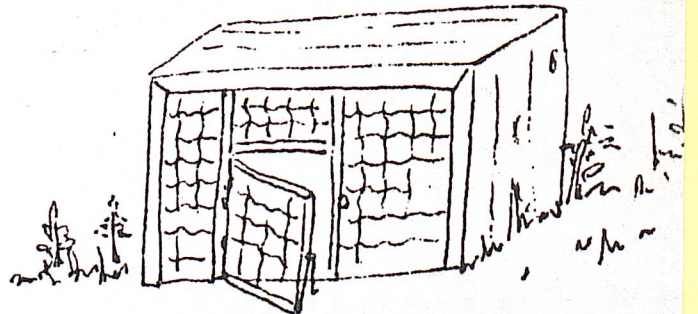

בז - צפור טורפת/רחל שוטטר

כשהייתי בגן, הכין אבא שלי בבית כלובים גדולים עם רשת ודלת קטנה ושם גידלנו כל סיני חיות פצועות ומסכנות שאספנו. האנשים ידעו שאבא שלי - עוזי מטפל בחיות מסכנות ותמיד הביאו לו חיות שמצאו.

פעם הביא אבא שלי גירית (חיה קטנה יפה ופקחית), אבל היא הצליחה לפתוח את הדלת ולברוח, עד היום אנחנו לא יודעים איך.

פעם גידלנו גוזל של בז - צפור טורפת. אבא שלי הביא בשר ונתן לגוזל בחתיכות. היו לן מלפיים חזקים ומקור מעוקל, כדי לקרוע חתיכות מהבשר ולבלוע. עמדנו והסתכלנו איך הוא אוכל. זה נראה קצת אכזרי אבל הבנו שכך הוא פשוט אוכל.

כשגדל קצת הגוזל, הוציא אותו אבא שלי מהכלוב ולימד אותו לעוף, במקום אבא צפור. אתר כך השאיר את הכלוב פתוח והבז התחיל לעוף וחזר תמיד בערב לכלוב, לאכול ולישון. פעם לא חזר בערב. ואבא שלי אמר לנו: "זהו, התפקיד שלנו נגמר, עבשו הוא דואג לעצמו". ראינו אותו כמה פעמים עף מעלינו ונעמד על גג הבית, אבל היה בחברת צפורים שלא הכירו אותנו, ולבטוף נשאר איתן.